

men det har hidtil i væsentlig Grad ligget i Lovgivningsmagtens, i Lovens Haand.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa udtale min Anerkendelse af den Forstaaelse, som er kommet til Orde fra det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Side med Hensyn til den Stilling, som Regeringen og Venstre maa indtage til det her i alleryderste Øjeblik fremførte Forslag. Det ærede Medlem Hr. Sven minder om, at man fra radikal Side forbeholdt sig Ret til ved tredje Behandling paa ny at fremsætte de Forslag, som man tog tilbage ved anden Behandling, hvis et Resultat af Udvalgsarbejdet ikke var naaet. Og det er jo fuldkommen rigtigt; enhver, som tager et Forslag tilbage, har jo Ret til at genoptage det. Men dette Forslag er nyt, det er et andet Forslag end noget af dem, der forelaa til anden Behandling, det maa det ærede Medlem ikke glemme.

De Overvejelser, som jeg i denne Sag har anstillet, har for det første resulteret i den Henstilling, som i hvert Tilfælde den ene af de ærede Ordførere paa hørte ved sin Tilstedeværelse i Udvalgsrådet i Gaar, og dernæst i en nærmere Prøvelse af selve Forslagene med det for Øje til tage endelig Stilling til dem her ved tredje Behandling, og dertil var jeg rede, da jeg kom til Stede her ved Forhandlingens Begyndelse. Det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere har ganske fritaget mig derfor ved her at møde op med et nyt Forslag, som overhovedet ikke har været til Behandling i Udvalget, og som der overhovedet ikke er givet mig nogen som helst Lejlighed til, før Forhandlingen her skulde foregaa, at tage Stilling til. Det ærede Medlem var saa god i denne Forbindelse at henvise til de Ændringer i den gældende Boliglovgivning, som af mig var foreslaaet. Jeg erindrer ganske tydeligt, at man fra konservativ Side ikke fandt det muligt at tage det vedkommende Lovforslag, som indeholdt to Paragraffer, til Behandling her i Tinget Dagen efter, at det var fremsat for Tingets Medlemmer. Jeg synes, at den Baggrund for Ængstelse, som man den Gang skabte, ved dette Ændringsforslags Behandling bliver mere besynderlig, end den allerede var, da Begivenheden indtraadte. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven bør dog ikke glemme, at der under de forskellige Faser af Boliglovsforslagets Behandling her i dette høje Ting overhovedet ikke for Tinget fremsattes noget Forslag, som ikke i Forvejen var behandlet i Udvalget, og hvortil ikke blot Udvalgets Medlemmer, men ogsaa jeg havde faaet fuld Adgang til at tage Stilling. Det

er det, jeg beklager mig over, jeg ikke har haft i Forbindelse med det her foreliggende Ændringsforslag, og jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Sven tjener egne Interesser ved at indlade sig i et Forsvar for den her fulgte Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem siger, at til at sætte mig ind i dette Forslag kan jeg ikke behøve særlig lang Tid, kan jeg saamænd gerne give det ærede Medlem Ret deri. Forslaget her tæller jo ogsaa kun to Paragraffer, og i Løbet af nogle Timer vilde det vel have ladet sig gøre at blive klar over Stillingen dertil og maaske faa nogenlunde Oversigt over Rækkevidden deraf. Men dette har man nægтет mig. Jeg har ikke blot ikke haft nogen særlig lang Tid, men jeg har overhovedet slet ingen Tid haft til at sætte mig ind i den Ændring, her er stillet Forslag om.

Jeg erkender, at der i dette, at der for en hel Del Funktionærer er indbetalt Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, ligger nogen Begrundelse for at tage Spørgsmaalet om Støtte fra Arbejdsløshedsfonden til Funktionærers Arbejdsløsheds-kasser op til Overvejelse, men jeg minder samtidig om, at ingenlunde for alle Funktionærerne har Virksomhederne betalt. Det ærede Medlem, der; som jeg maa gaa ud fra, er fuldt inde i denne Sag, ved særdeles vel, efter hvilke Principper Funktionærbidragene er beregnet, og naar det ærede Medlem hævder, at man her ikke gaar videre end til at give Funktionærerne Andel i de Beløb, som af deres Arbejdsgivere er indbetalt ogsaa for dem, er det kun den halve Sandhed. Den anden Halvdel manglede i det ærede Medlems Fremstilling, og det er den, der i denne Sag er den afgørende for, om vi bør gaa ind i Løsningen af en ny social Opgave, hvilket faktisk her sker, eller om vi ikke bør det. Det ærede Medlem maa nemlig vide, at Arbejdsløshedsfondens Midler ikke alene er tilvejebragt ved Arbejdsgiverbidrag, men tillige ved Bidrag fra Stat og Kommune, og naar dette Forslag gennemføres, er det uden en nærmere Prøvelse af denne Sags Rækkevidde fastslaet, at der til saadanne Arbejdsløsheds-kasser, som ikke er anerkendte, skal ydes Bidrag ogsaa fra Stat og Kommune ad den Omvej, som Arbejdsløshedsfonden er.

Her er vi ved det springende Punkt, ved det principielle i denne Sag og det, der forklarer Rigtigheden af det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa, at uanset den Minimumsydelse til saadanne Arbejdsløsheds-kasser, som der her er Tale om, sætter Funktionærerne Pris paa at faa et saadant Ændringsforslag ophøjet til Lov.